

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده: ۱. اکراه داشته ام که صحبت‌م را از این طریق به شما برسانم، چرا که نمی‌دانم این شیوه چقدر متناسب با یک گفت‌وگوی حقیقی است. بیشتر به استفتا می‌نمایم، استفتایی در موضوعات گوناگون که حتی گاهی سوالاتی فقهی و روایی (مثل سوال تعدد زوجات یا روایت حضرت رضا (ع) پیرامون امامت) را در بر می‌گیرد که نمی‌دانم چقدر هم در دایره تخصص مفتی می‌باشند و گاهی با پاسخ‌های یک یا دو خطی پاسخ داده می‌شود. ۲. کما اینکه شیوه پاسخ برخی اطرافیان‌تان را نادرست می‌دانم که برای پاسخ به هر مسأله‌ای انسان را به رجوع به فلان کتابتان حواله می‌دهند و باب گفت‌وگو را می‌بندند. ۳. کما اینکه ادبیات جدید داوری گونه این جمع را متوجه نمی‌شوم و نمی‌دانم چقدر به کاریکاتورگونه بودن این ادبیات در کنار ادبیات انقلابی‌تان متوجه هستید. ۴. در مباحث اخیر پیرامون روایت حضرت رضا (ع) ما را به تعمق و توجه به ملاک سفارش کرده‌اید که توصیه خوبی است. همین تعمق به ما می‌گوید: الف: اولاً هرچه در مراتب تشکیکی عبودیت پایین بیاییم، ضرورت لطف کاسته می‌شود و برای همین این قاعده تنها در مورد مصداق‌اتم نتیجه ضروری دارد. ب: مصداق این لطف قابل تعیین نیست، کما اینکه خداوند شمر را بر سینه امام دید و لطفی که شاید ما انتظار داریم را خرج نکرد. ج: در مورد فقیه منتخب خبرگان، اگرچه این لطف قابل تصور است، اما هر آینه ممکن است کس دیگری به واسطه فهم بالاتری که دارد، لطف بیشتری دریافت کند و ما عهدی با خدا نداریم که مسیر انتخاب یا نظارت خبرگان به خطا نرود. د: کما اینکه تعهدی وجود ندارد که این فهم بالاتر حتماً از طریق فقه مصطلح حاصل آید. ه: به پای قاعده لطف نشستن و از آن مکیدن می‌تواند توجیه و سرپوشی برخطاها و کم‌کاری‌ها باشد، از اینکه اشتباهاتمان را متذکر شوید سپاسگزاری می‌کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قبلاً هم عرض شد که اگر مردم شایستگی رحمت الهی را داشته باشند خداوند توفیق انتخاب زعیمی را که پرورانده است، به خبرگان ملت می‌دهد و گرنه، نه. البته تاریخ گواه است که همیشه خداوند زعیمی را که مردم می‌توانستند به کمک او به سعادت برسند، پرورانده است، حال یا به او رجوع شده است و یا پس از مدتی از عدم رجوع به او پشیمان شده‌اند. موفق باشید